

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/143/2020
Identifikačné číslo spisu: 8717205125
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8717205125.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, v spore žalobcu J. R. T. R. T. C. J. so sídlom v H., A. J. XXXX/XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Bašistom, so sídlom v Poprade, Štefánikova 8, proti žalovanej P. J., bývajúcej v T. T., W.Á. XXXXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Patajová Pataj s.r.o. so sídlom v Banskej Bystrici, J. Chalupku 8, o zaplatenie 6 183,45 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11 C/ 19/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. novembra 2019 sp. zn. 17 Co/71/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 26. novembra 2019 sp. zn. 17 Co/71/2019, potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad z 28. februára 2019 č. k. 11 C/19/2017-91, ktorým zamietol žalobu o zaplatenie pôvodne 6 183,45 € s príslušenstvom, keď po späťvzatí žaloby v časti uplatneného nároku vo výške 1 338, 01 € s príslušenstvom, v tejto časti konanie zastavil a rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania.

1.1. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom okresného súdu, ktorý na právny vzťah medzi stranami sporu aplikoval ustanovenia zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov o prechode práv a povinnosti vyplývajúcich zo zmluvy o výkone správa pri prechode vlastníctva k bytu alebo nebytovým priestorom. Uviedol, že nadobudnutím vlastníckeho práva k bytu žalovanou na dražbe 22. apríla 2014, zo zákona žalovanej vznikol záväzkový vzťah so žalobcom, kedy týmto momentom vstúpila žalobkyňa do zmluvného vzťahu, so žalobcom, ktorý je v zmysle zmluvy o výkone správa povinný byt žalovanej spravovať. A týmto momentom zanikol vzťah pôvodnej vlastníčky predmetného bytu. Poukázal na to, že medzi pôvodnými účastníkmi zmluvného vzťahu mohli vzniknúť vzájomné záväzky, avšak takéto záväzky na nového vlastníka bytu neprechádzajú, sú viazané in personam na pôvodných obligačných partnerov a títo si ich môžu vzájomne od seba vyžadovať. Tieto

záväzky nie sú viazané na existenciu vlastníctva bytu, ktoré založilo zánik pôvodného zmluvného vzťahu a vznik nového záväzku medzi novou vlastníčkou a správcom bytu. To, že nový vlastník bytu je viazaný ex lege na všetky právne úkony týkajúce sa domu, spoločných častí a zariadení, príslušenstva a pozemku, svedčí o tom, že zákon rozlišuje nároky v súvislosti so správou bytu a nároky súvisiace so správou bytového domu, kedy vlastníctvo bytu sa viaže na individuálneho vlastníka bytu a vlastníctvo domu a príslušenstva je v podiele všetkých vlastníkov bytového domu.

1.2. Odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah z titulu pristúpenie k zmluve o výkone správy nie je akcesorickým vo vzťahu k vlastníctvu bytu, vlastníctvo bytu je absolútny vzťah k veci a nie je záväzkom, preto ani zmluva o výkone správy nie je v pozícii akcesorického záväzku k tomuto právu.

1.3. Záverom odvolací súd poukázal aj na čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, a mal za to, že nie je v súlade so spravodlivosťou, aby za dlhy pôvodného vlastníka zodpovedala nová vlastníčka bytu, ktorá túto nehnuteľnosť nadobudla po vzniku žalobcom tvrdených nedoplatkov.

2. Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca, ktoré odôvodnil podľa § 421 ods.1 s poukazom na § 432 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) s tým, že tento rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení. K nesprávne právnemu posúdeniu došlo nesprávnym výkladom, kto zodpovedá za záväzky, ktoré predchádzajúci vlastník nemusí mať voči spoločenstvu vlastníkov bytov vysporiadané ku dňu prevodu alebo prechodu vlastníctva bytu a nebytovému priestoru v dome. Obdobne ako v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 Co/191/2014, za správny právny názor žalobca považuje to, že za úhradu týchto záväzkov by mal zodpovedať nový vlastník v dôsledku singulárnej sukcesie, a preto právo na túto úhradu musí spoločenstvo vlastníkov bytov uplatniť len voči súčasnému vlastníkom, pretože toto právo je nerozlučne spojené s vlastníctvom bytu alebo nebytového priestoru v bytovom dome. Podľa jeho názoru, je vznik záväzku v danom prípade viazaný nie na osobu vlastníka, ale na vecný substrát, ktorým je existencia vecného práva k bytu alebo nebytového priestoru v dome. Splnenie záväzku z tohto práva si môže následne nový vlastník bytu uplatniť proti pôvodnému vlastníkovi. Z týchto dôvodov žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

3. K dovolaniu sa vyjadrila žalovaná, ktorá ho navrhla zamietnuť. Namietla, že dovolateľ nevymedzil prípustnosť svojho mimoriadneho opravného prostriedku, keď nevidel, ktoré z ustanovení § 421 ods. 1 CSP namietal. Poukázala na tú skutočnosť, že vlastníctvo bytu nadobudla na dobrovoľnej dražbe, kde nebola upozornená na ďalšie pohľadávky a mala za to, že dražobná cena je konečná. Žalobca si mal prednostne uplatniť svoju pohľadávku záložným právom z výťažku dobrovoľnej dražby, to, že sa snaží žalobca napraviť svoje konanie, tým, že pohľadávku vymáha od nej, považuje súčasne za konanie v rozpore s dobrými mravmi.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

5. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 ods. 1 CSP.

6. Žalobca uviedol, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 421 ods. 1 CSP. K tomu dovolací súd uvádza nasledovné.

7. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. Najvyšší súd zastáva názor, podľa ktorého, ak nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je procesnou povinnosťou strany vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (porovnaj tiež rozhodnutie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. 1 VCdo 2/2017).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod (1 Cdo 17/2019, 2 Cdo 225/2018, 3 Cdo 142/2018, 4 Cdo 10/2018, 5 Cdo 9/2019, 7 Cdo 1/2018, 8 Cdo 94/2018, 9 Cdo 31/ 2020). V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Dovolateľ, ktorý vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 CSP, zaťažuje procesnú povinnosť jednoznačným a určitým spôsobom zadefinovať tzv. dovolaciu otázku, ktorú odvolací súd riešil nesprávne (m. m. 1 Cdo 162/2018, 3 Cdo 141/2018, 4 Cdo 37/2017, 5 Cdo 190/2018, 8 Cdo 14/2018) a zároveň uviesť, ktorý z predpokladov uvedených v tomto ustanovení zakladá prípustnosť ním podaného dovolania (1 Cdo 150/2018, 2 Cdo 185/2018, 3 Cdo 52/2017, 7 Cdo 50/2018, 8 Cdo 130/2018). Tejto požiadavke zodpovedá i povinnosť vyjadrená v § 429 CSP v spojení s čl.11 ods. 2 Základných princípov CSP . Splnením týchto procesných povinností vytvára pre dovolací súd podklad, ktorý je nevyhnutne potrebný pre posúdenie prípustnosti dovolania a prípadne (pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je prípustné) tiež pre zameranie meritórneho dovolacieho prieskumu.

11. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Je potrebné však zdôrazniť, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť výlučne iba tá právna otázka, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil svoje rozhodnutie. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa ustálila na názore, podľa ktorého sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP, resp. § 432 ods. 2 CSP (m. m. 3 Cdo 28/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017, 8 Cdo 50/2017, 8 Cdo 78/2017, 9 Cdo 8/2020).

12. Dovolací súd dospeje k záveru, že odôvodnenie dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, v ktorom absentuje odôvodnenie tak namietaného odklonu od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods.1 písm. a/ CSP), tak uvedenie otázky právneho významu, ktorá nebola dosiaľ v rozhodnutiach dovolacieho súdu riešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP), ako aj poukázanie na rozhodnutia, ktorými dovolací súd rozhodoval v predmetnej právnej otázke rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP), obsahovo a významovo nezodpovedá požiadavkám pre vymedzenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP. Tu dovolací súd uvádza, že rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, na ktoré poukazoval dovolateľ, nemá atribúty ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a preto sa k nemu dovolací súd nevyjadroval, nakoľko mu to v danom prípade ani neprináleží. Dovolateľ sa nemôže zbaviť svojej povinnosti riadneho uvedenia dôvodov len citovaním § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

13. Z uvedeného je zrejmé, že nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum, nakoľko obsah dovolania a vymedzenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP nemalo zákonom vyžadované

náležitosti, ale možno ho vnímať len ako nespokojnosť s právnym názorom nižších súdov, pričom dovolateľom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania nie je zákon vyžadovaným spôsobom v dovolaní odôvodnený. Pokiaľ by dovolací súd za tohto stavu nebral do úvahy absenciu náležitostí prípustnosti dovolania a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný dovolací prieskum, priečiaci sa nielen všeobecne koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj konkrétnemu cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Postup dovolacieho súdu by v takom prípade dokonca porušil základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

14. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že argumentácia dovolateľa, týkajúca sa § 421 ods. 1 CSP, je nedostatočná a nie je v podanom dovolaní vymedzená spôsobom zodpovedajúcim § 431 až § 435 CSP. Uzavrel preto, že na podklade dovolania žalobcu nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

15. Najvyšší súd na základe uvedeného, dovolanie žalobcu, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ CSP), a ktorého dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP (§ 447 písm. f/ CSP), odmietol.

16. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.